

Så spørger hr. Jan Kørpe Christensen, om jeg, når jeg nu holder den samme tale som sidst, måske ikke har fundet ud af, at der er sket noget siden. Jo, jeg kunne godt have strammet talen op, men så skulle lovforslaget jo også have været strammet op. Der er skam sket meget, men det, der sker løbende, er, at man bliver mere og mere sikker på, at det er sundhedsfarligt at ryge og at være passiv ryger, og at der er store, store ulemper og skadevirkninger for især børn og allergikere. Derfor mener vi, det er nødvendigt nu at give et signal om, at vi tager problemet alvorligt.

(Kort bemærkning).

Jan Kørpe Christensen (FP):

Vi er naturligvis ikke uenige om, at det her er skadeligt. Jeg tror ikke, noget folketingsmedlem vil gå her op på talerstolen og påstå, at det ikke er skadeligt at ryge – ligesom så meget andet her i samfundet for øvrigt. Så her kan vi nok ikke få den helt store diskussion.

Jeg ved ikke, hvilke impulser man har fået i Socialdemokratiet. Det var bare sjovt, at jeg lige mødte et socialdemokratisk medlem på gangen, der sagde: Lad mig komme væk fra den her debat i en fart! Og jeg vidste, at det pågældende medlem nok er ryger.

Derfor er vi jo – vi kan lige så godt være ærlige her fra talerstolen og sige det – forskellige på det her område. Netop det her forslag skiller os inden for alle grupperne, hvis vi skal være fuldstændig oprigtige. Det håber jeg så vi også er i den her debat i dag. Jeg ved ikke, om de impulser, man har fra sidste debat, f.eks. er fra USA, der jo på det her område absolut ikke er liberalistisk. Her siger man f.eks., at der i restauranter, der har over 35 pladser, nu ikke længere må ryges. Der går man ind på det private område. Jeg håber ikke, at hr. Graversen som person ønsker, at det skal skærpes yderligere, så man også vil gå ind på private arbejdspladser. Det er jo det, jeg bliver bange for.

Nu ved jeg ikke, hvor meget indflydelse hr. Graversen har på den socialdemokratiske gruppe, men jeg kunne være meget, meget nervøs for, at man også vil gå ind og prøve at regulere på private arbejdspladser senere hen. Det er det, jeg ligesom vil anholde, her inden debatten kommer rigtig i gang, at vi også får en garanti for, at det her er og bliver stoppestedet, at man kommer med noget, som for øvrigt allerede står i bekendtgørelser og efter min opfattelse ikke giver problemer rundt omkring på arbejdspladserne.

(Kort bemærkning).

Holger Graversen (S):

Må jeg understrege endnu en gang, at vi finder forslaget her meget afbalanceret og faktisk ret liberalt set med ikkerygernes øjne.

Det, vi vil forhindre, er, at folk, der ikke ønsker at være udsat for røg, kan blive fri for det. Vi ønsker ikke at forbyde nogen som helst at ryge. Man kan sige, at det er en hensynslov, hvis man kan kalde det sådan. Vi prøver at undgå at skade andre, og det kan da ikke være nogens politik, heller ikke Fremskridtspartiets, at man vil, skal vi sige godtage, at nogen forulemper andre enten med vold eller sundhedsfarlig røg. Hvor er forskellen?

Så vil jeg godt sige, at vi ønsker ikke at gå så langt som USA, for vi ønsker ikke noget Forbudsdanmark på nogen områder.

Med hensyn til det private arbejdsmarked: Jo, vi ønsker sandelig, at de også dér kommer med. Foreløbig må vi håbe, vi kan overtale dem til det, og vi ved da heldigvis, at man har mange fornuftige folk både i ledelse og blandt arbejdere ude på arbejdspladserne. Der har man selv fundet ud af det i fred og fordragelighed. Det viser sig, det giver et bedre samarbejds-klima, hvis man får nogle aftaler om, hvor der må ryges og ikke ryges.

Så heldigvis, hr. Jan Kørpe Christensen, er man ikke så fordomsfuld som visse andre ude på det private arbejdsmarked.

Jeg kan også henvise til f.eks. HK, den store fagforening. Den har lige udsendt en ganske glimrende pjeces, som jeg vil anbefale alle at læse. Den er henvendt både til rygere og ikkerygere og fortæller om, hvordan man kan løse det her problem i fred og fordragelighed. Den kan man lære meget af. Tag og læs den!

(Kort bemærkning).

Jan Kørpe Christensen (FP):

Så fik vi her bekræftet, at jo, jo, nej, det gjaldt ikke det private arbejdsmarked endnu. Hr. Holger Graversen antydede som sin egen holdning, at hr. Holger Graversen selv nok havde en stor interesse i, at det private også kom med. Jeg må allerede nu advare mod at regulere på det private område. Jeg synes, at meget i måne og stjerner tyder på, at det er det næste skridt, man tager fra Socialdemokratiets og regeringens side, at det private arbejdsmarked også skal med. For det er rigtigt, som hr. Holger Graversen siger: Der er ingen problemer på det private arbejdsmarked i dag. Man tager hensyn til hin-